

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Vladislav Harti, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, în cauza penală, în privința lui

Eršov Oleg XXX, născut la XXX, originar și domiciliat XXX.

și

Minin Oleg XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 10.07.2017 pînă la 09.08.2017;

Instanța de apel de la 13.02.2018 pînă la 11.04.2018;

Instanța de recurs de la 24.04.2019 pînă la 03.07.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 august 2017, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, *Minin Oleg* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în privința lui *Minin Oleg* a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, și nu va fi executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Eršov Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în privința lui *Eršov Oleg* a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, și nu va fi executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a constatat că, *Eršov Oleg*, la 20.06.2017, aproximativ la ora 18:45 în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu *Minin Oleg*, având scopul însușirii bunurilor altei persoane, profitând de

faptul că nu este văzut de nimeni, aflându-se în curtea blocului locativ, situat în mun. Chișinău, XXX, pe ascuns a sustras de pe bancă o geantă de culoare neagră la prețul 500 lei, în care se afla un laptop de model „Dell” de culoare gri, la prețul de 10 000 lei după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate Mihaila Ina daune materiale în proporții considerabile în valoarea totală de 10 500 lei.

Acțiunile lui Eršov Oleg și Minin Oleg se încadrează juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal după indicii calificativi „Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de două persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a depus apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Eršov Oleg și Minin Oleg, conform sancțiunii art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, în coroborare cu prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a le stabili pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 2 ani lui Eršov Oleg și 2 ani și 6 luni lui Minin Oleg, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, acuzarea a invocat că, pedeapsa stabilită prin sentința nominalizată este prea blândă, or instanța incorect a individualizat pedeapsa stabilită inculpaților, din următoarele considerente.

Consideră că pedeapsa aplicată inculpaților Minin Oleg și Eršov Oleg de către instanța de judecată este greșit individualizată, datorită pericolului social sporit al infracțiunii săvârșite de către inculpați, dat fiind faptul că în ultima perioadă de timp, se atestă o creștere tot mai mare a infracțiunilor respective, însă instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane.

La individualizarea pedepsei instanța a reținut că „instanța de judecată apreciază că executarea efectivă a pedepsei stabilite lui Minin Oleg și Eršov Oleg, nu ar fi rațională, inculpații fiind la prima sa abatere de la legea penală, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, consideră necesar de a dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea”.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare numai îi va favoriza pe inculpați să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

Totodată, instanța de judecată absolut nu a luat în considerație faptul că potrivit informației privind trecutul infracțional a lui Minin Oleg, acesta până la moment a săvârșit 10 infracțiuni. În patru cazuri el s-a împăcat cu partea vătămată, iar alte cauze penale la moment se află pe rolul instanțelor de judecată.

De asemenea, Eršov Oleg anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii similare, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare cu aplicarea art. 90 din Codul penal. După condamnarea acesta a mai comis două infracțiuni, însă s-a împăcat cu partea vătămată, urmărirea penală fiind încetată în legătură cu împăcarea părților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, sentința primei instanțe a fost contestată de către acuzatorul de stat în partea stabilirii pedepsei penale, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celor culpabili, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora.

Din cele reținute poate fi trasă concluzia că, pedeapsa care necesită a fi numită inculpaților nu urmează să cauzeze suferințe fizice, precum că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului cât și altor persoane.

Astfel, din materialele cauzei penale urmează că, inculpații Eršov Oleg și Minin Oleg au restituit prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

Circumstanțe care agravează răspunderea inculpaților Eršov Oleg și Minin Oleg conform art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, de către instanța de fond nu au fost stabilite.

Deși, acuzarea a indicat la Minin Oleg că are pe rol mai multe cauze penale, în privința acestuia nu există vreo hotărâre definitivă de condamnare. Eršov Oleg a fost anterior judecat, dar antecedentele penale sunt stinse.

Articolul 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, prevede pentru comiterea infracțiunii de furt adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Totodată, instanța de judecată a reținut că inculpații au declarat că sunt gata de a presta muncă neremunerată în folosul comunității și corect a statuat că aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității ca pedeapsă principală nu își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, de aceea instanța de judecată consideră necesar de a aplica prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, care statuează că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, inculpații Eršov Oleg și Minin Oleg nu sunt oficial angajați în câmpul muncii, nu au venituri personale, iar în atare circumstanțe aplicarea unei pedepse sub formă de amendă ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectare a condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Astfel, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei, consfințite de art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit

prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal este una mai puțin gravă, precum și din noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare, coroborat cu art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, și anume închisoare de până la 2 ani și 8 luni, instanța de judecată, reieșind din faptul că partea vătămată nu are pretenții materiale și morale față de acestea, personalitatea infractorilor, consideră că în privința inculpaților Eršov Oleg și Minin Oleg pentru comiterea de către acesta a infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, fiecăruia.

Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpaților Eršov Oleg și Minin Oleg, ținând cont de faptul că acestea au comis cu intenție o infracțiune mai puțin gravă, instanța de judecată conchide că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpaților Eršov Oleg și Minin Oleg pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu acordarea posibilității acestora, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce li-a fost acordată, pe termen lung va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate și a plasării în mediul penitenciar. În aceeași ordine de idei instanța corect a reținut că durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îi va pune pe condamnați, care vor fi obligați permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea condamnaților va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins și în condițiile descrise anterior.

Din aceste considerente instanța corect a statuat că executarea efectivă a pedepsei stabilite lui Eršov Oleg și Minin Oleg nu ar fi rațională, astfel fiind dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpaților o pedeapsă cu suspendare, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Argumentele procurorului privind inadmisibilitatea aplicării în privința lui Minin Oleg și Eršov Oleg a prevederilor art. 90 Cod penal și solicitarea aplicării pedepsei sub formă de închisoare lui Eršov Oleg - 2 ani și respectiv lui Minin Oleg - 2 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis nu pot fi reținute, deoarece la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpaților în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celor culpabili, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea (vârsta tânără, restituirea prejudiciului material, absența antecedentelor penale) de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării, astfel instanța de fond aplicându-i o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, sub formă de închisoare cu suspendare.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibil argumentul procurorului privind aplicarea pedepsei cu executarea închisorii, deoarece pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea

condamnațiilor, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă aceleași motive declarate în cererea de apel (pct. 3 din decizie). De asemenea, recurentul invocă dezacordul cu aplicarea inculpațiilor prevederile art. 90 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivul recurentului, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că, procurorul nu argumentează asupra căror motive din apel instanța nu s-a pronunțat, ori din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpați.

Referitor la motivul invocat de recurent care este prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că, nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul recurentului precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a menținut aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, inculpațiilor Eršov Oleg și Minin Oleg, Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, iar prin prisma art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpaților i-a fost numită pedeapsa sub formă de 2 ani și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip semiînchis, care este în limitele normei penale.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Ținând cont de decizia instanței de apel, Colegiul reține că, la stabilirea pedepsei inculpaților Eršov Oleg și Minin Oleg, instanța a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celor culpabili, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea (vârsta tânără, restituirea prejudiciului material, absența antecedentelor penale) de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării, recunoașterea vinovăției, căința sinceră și, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestora fără izolare de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 2 ani, pentru fiecare, în temeiul art. 90 Cod penal, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Colegiul penal menționează că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. din prezenta decizie, au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că, n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Vladislav Harti, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui **Eršov Oleg XXX și Minin Oleg XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **19 iulie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan